

som til egne Lærere eller Lærereinder ved Forskollerne, til Anskaffelse af fornødne Læremidler og Signende.

Skolens Forhold til Kirken.

De nuværende Skolekommissioner og Skoledirektioner ophæves, saavel som Præsters, Provsters og Biskoppers Tilhyn med Folkeskolevesenet.

De fra Folkekirken afvigende Troslæreskoler have selv at sørge for de til dem hørende Børns Undervisning i Troslæren.

For Folkekirken bestemmes af Kirkeministeren, hvorledes Sognepræsterne have at undervise de til den hørende Børn over 12 Aar, hvis Forældre ønske det, paa passende Steder i Pastoratet mindst 2 Timer ugentlig. De Forældre eller Bærger, som ønske en mere udtrakt Helgønsundervisning, end der gives i Folkeskolen eller Hjemmet, eller foretrække Lærers Undervisning for Præstens, kunne kræve en saadan af Skolefredens Kommunalærer hvert 3 Timer ugentlig; men disse Timer blive at henlægge til Liden før eller efter den øvrige Undervisning. Ligeledes skal den befalede Undervisning i Bibel- og Kirkehistorie henlægges til saadanne Timer, at de Børn, hvis Forældre eller Bærger maatte ønske det, kunne unblade at tage Del deri uden Afbrydelse for den øvrige Undervisning.

Tilhynet med Ungdommens kirkelige Undervisning føres af Provsterne og Biskopperne.

Kirkesang, Orgelspil og de med Lærere embedet i Kirkebyen hidtil forbundne Kirkeforeninger besørjes udsorte af Kommuneraadet ved Personer, som Sognepræsten eller dog Provsten finder stikede dertil. I Mangel af mindelig Overenskomst angaaende Betalinger fastsættes den af Kirkeministeren. Ogsaa Lærere kunne antages til disse Bestillinger, saafremt de kunne overtage dem uden derved at forsømme deres Skolegjerning.

Med Hensyn til de Sogne, hvor Forholdene have gjort det fornødent, at Præste-, Kirkesanger- og Skolelærerembederne forenes i een Person, benytdiges Kirke- og Undervisningsministeren til at træffe de Foranstaltninger, der maatte være nødvendige, for saavidt muligt at bringe denne Lovs Bestemmelser til Anvendelse paa dem.

Almindelige Bestemmelser.

Den befalede Lærereksamen tages ved at underkaste sig dels en almindelig Prøve i Lighed med den almindelige Forberedelseseksamen (med Undtagelse af fremmede Sprog) og dels, efter

mindst et Aars Ovelse i praktisk Skolegjerning, en særlig Lærereksamen, som ogsaa kan bestaa af saadanne, der ikke lade sig prøve i den egentlige Troslære eller i Sang og Orgelspil.

Hvert Aar giver Undervisningsministeren, efter de fra Skoleraadene erhvervede Oplysninger, en sammentrængt Meddelelse til Rigsdagen om Børneundervisningens Tilstand i Landet, saa at man navnlig deraf kan se, hvorvidt Lovens Bestemmelser efterhaanden gjennemføres, og hvilke Virkninger de have.

Kirke- og Undervisningsministeren meddelte derefter Udvalget i en Forhandling med det, at han i det væsentlige kunde tiltræde de Vendinger i hans Lovforslag, som Mindretallet havde udtalt sig for i dets Betænkning, hvorimod han ansaa den Ved. Flertallet anviste i de af det udarbejdede Grundtræk til Skolevesenets Udvikling, for aldeles urigtig. Flertallet var dog ikke i Stand til at overbevise ved de af ham anførte Grunde, men maatte i alt Væsentligt fastholde sit Standpunkt.

Da det saaledes ikke var muligt, at Flertallet kunde enes med Ministeren om Grundlaget for den videre Forhandling, maatte det for sit Vedkommende anse den foran omtalte Hensigt med Udvalgets Medfættelse for ikke at være opnaet og havde da kun tilbage at give Thinget Betænkning om, hvorledes det havde stræbt at opfylde sit Svær.

Flertallet kan ikke se, at en god Udvikling af Folkeskolen kan fremmes ved Ministerens Lovforslag, selv med de af Mindretallet antydede og af Ministeren i Almindelighed tiltraadte Vendinger, og Ministeren kan ikke gaa den Ved. Flertallet tilraader. Dette kan heller ikke erkjende det for sit Svær at udarbejde et nyt Lovforslag i en saadan Skikkelse, at det kunde gøres til Gjenstand for en Afstemning i Thinget.

Mindretallet maa efter det ovenfor Anførte tilraade at lade Regeringens Lovforslag gaa til anden Behandling for det at komme til Forhandling og Afstemning i sine Enkeltheder; men da Rigsdagens Samling er saa langt fremrykket, har det anset det for rigtigt som Bilag til sin Betænkning i en bestemt Form at fremsætte de Hovedbestemmelser, der efter dets Formenting bør optages i det forelagte Lovudkast. (Paa Grund